

natiskov nimamo. Sicer pa je nepotrebno še posebe priporočati »Teoretično praktično pevsko šolo« — ime pisateljavo je poleg štirih izdaj menda porok dovolj.

K. Hoffmeister.

»Pozdrav Gorenjskej« se imenuje valček, katerega je izdala in založila L. Schwentnerjeva knjigarna v Brežicah ob Savi. Zložil ga je po slovanskih napevih gosp. *Viktor Parma* in ga posvetil g. dr. Edvardu Šavniku v Kranji. Lepo delo bodi prav toplo priporočeno našim igralcem in igralkam na klavir, ki itak pogrešajo domačih plesnih skladb. Cena 1 gld.

Slovensko gledališče. Od dne 30. oktobra do vštete dne 29. m. m. so bile te-lê predstave: Dne 30. oktobra operi »V vodnjaku« in »Cavalleria rusticana«, dne 1. novembra »Mlinar in njegova hči«, dne 3. novembra »Materin blagoslov«, dne 6. novembra prvič »V Diogenovem sodu«, spisal *Jaroslav Vrchlický*, poslovenil *Fr. Gestrin*, in opereta »Mornarji na krov«, dne 9. novembra »Mam'zelle Nitouche«, dne 11. novembra popoldne »Mlinar in njegova hči«, zvečer »O ti možjé!«, dne 15. novembra prvič »Poljub«, prстонarodna opera v dveh dejanjih, po pripovedi Karoline Svêtle spisala *Eliška Krásnohorská*, uglasbil *B. Smetana*, preložil *A. Funtek*, dne 17. novembra »Poljub«, dne 20. novembra prvič »Velikomestni zrak«, gluma v štirih dejanjih, spisala *Blumenthal* in *Kadelburg*, dne 23. novembra »Poljub«, dne 25. novembra »Mornarji na krov« in »V Diogenovem sodu«, dne 27. novembra Mosenthalov igrokaz »Na Osojah«, dne 29. novembra opera »Čarostrelec«. — »V Diogenovem sodu« je drugo dramatsko delo Vrchlickega, katero smo videli uprizorjeno na našem odru. Vsebina mu je ta, da znani grški filozof v znanem svojem sodu skrrije Parmenija, prijatelja Aleksandru macedonskemu, in njega ljubico Meliso, za katero se je takisto vnel Aleksander, in da se mu potem s sarkastiškimi opomujami posreči potolažiti besnečega vladarja. Igra je duhovita in vredna, da se predstavi še večkrat. Partijo Diogenovo je izvedel g. *Inemann* takó decentno po maski in igri, da bi bila vsaka hvala odveč; précej za njim imenujemo gospodičino *Slavčovo* in gospoda *Danila*. Gospod *Verovšek* je bil sicer velik Aleksander, zato pa še ne do cela Aleksander Véliki. — Druga novost tega meseca je bila Smetanova opera »Poljub«, repertoarna točka dunajske opere. Vsebina: Mladi vdovec Luka (g. *Beneš*) pride s svakom Tomo (g. *Nolli*) snubit Vronico (gospodičina *Leščinska*). Ljubila sta se že prej, toda Luka se ji je moral odreči svojim roditeljem na ljubo; sedaj seveda Vronica précej dovoli v njega snubitev, poljubiti ga pa neče, češ, da bi poljub pred poroko užalil rajno ženo. Luka vzrase in naposled ves razsrjen odide v vaško krčmo, odkoder se vrne pod Vroničino okno z godci in dekleti. Vronica ne prebije tolike sramote in odide s teto Martinko (gospodičina *Towarnicka*) k tihotapcem v gozd. Pred njima pa je prav v ta gozd dospel tudi Luka, katerega je že minila prva jeza. S svakom Tomom, katerega je guala skrb za Luko, ukreneta, da Luka drugo jutro Vronico naprosi oprostila. Njiju pogovor posluša skrivaj voditelj tihotapcev *Matevž* (g. *Perdan*), ki tudi pozneje, ko dojdeta Vronica in Martinka, spozna, da ima dekle svojega ženina venderle še rada. *Matevž* odide, da bi Luki prinesel veselih novic o Vronici, obe ženski pa zaloti proti jutru stražnik (g. *Pavšek*). Vender se Martinki posreči, da le-ta ne zaseže tihotapskega blagá, Vronico pa je tako zbehal prihod njegov in nevajeni nočni pot, da se za vselej odreče tihotapskemu življenju. Drugo jutro se zopet sprijazni z Luko, ko jo le-ta vpričo vaščanov res naprosi oprostila. Srčno se poljubita, in s poljubom se končá dejanje. — Predstavljala se je znamenita opera, o katere glasbeni vrednosti so se pač zjediniли vsi veščaki, sosebno tretjič takó, da bi se težko bolje kje na provincijalnem odru. Primadona gospodičina *Leščinska* si je pridobila posebno pohvalo s čudovito nežno in tudi po besedah milo pesmijo pri zibelki; na glas pa je občinstvo vselej odlikovalo tudi druge soliste, tako gg. *Nollija*, *Beneša*,